

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundum Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

20. Et scriptum erat Hebraicè, Græcè, & Latinè.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

quæ S. Trinitatem, Christi Redemptoris nostri diuinitatem, eiusdem aduentum, & natiuitatem, & passionem, mortem, resurrectionem, ascensionem in caelos, tam in veteri quam in nouo testamento contra Iudæos probant, confirmant, elucidant, vt variis exemplis doctor ille Lutheranus ex Caluini scriptis demonstrat. Hæc sanè tota causæ Caluiniianæ cognitio non fumos nostros discutiet, quibus nos illudimus; sed fumos Caluiniianos excutiet, totique mundo propalabit, quibus ille hactenus innumeris sectariis suis ad certam eorum perniciem, pestilenter illudit. Tam aptè & dexterè sua contra nos exempla protulit Caluinus, vt quo ipse crimine flagrat maximè & creberrimè, idem aliquo modo in nos Catholicos retorqueat.

Simili hypothefi ad sequentia proximè verba vtitur: *Difficile horrendum esse, quàm superbè & ferociter à Papisitis damnatur clara & testata Dei veritas, & innoxius sanguis fundatur. Scilicet Caluini hæreses, & diuinarum Scripturarum deprauationes fœdissimæ, clara sunt & testata Dei veritas.* Caluino quoque licuit Seruetum Arianum flammis absumere, & Catholicis Principibus nō licebit de seditiosis & impijs Caluianistis supplicium sumere. Tales sunt Caluini hypothefes.

20. *Et scriptum erat Hebraicè, Græcè, & Latinè.*

PUlcram hinc sibi in Catholicos oblatrandi occasionem canis Caluinus inuenisse visus, vt nullam nō arripit, hinc in modum allatrat. *Notandum est quòd execranda sit tyrannia Papistica, quæ plebem ab Euangelij & totius Scripturæ sacre lectione arcet. Pilatus homo reprobus, & alioqui Satana organum; arcano tamen instinctu destinatus fuit Euangelij prædicari, vt breuem eius summam tribus linguis vulgaret. Qui ergo eius notitiam, quantum in se est, suppressam curant, quo loco nobis habendi sunt, qui se prodant Pilato nequiores? Redigamus in breuem argumenti formam, confusam hanc importuni hominis vociferationem. Pilatus in tribus linguis doctis, Græca, Hebraica, & Latina, titulum cruci imposuit, qui nomen patriæ, & causam Christi crucifixi præsentibus Hebræis, Græcis, Romanis, demonstraret: Ergo qui totam Scripturam vulgo in lingua vulgari legendam negant, Pilato nequiores sunt, & execrandam tyrannidem exercent. Quis vel meliocriter literis imbutus, hæc stolidam & insulsam consecrationem statim non irridet, explodit, & execratur? Vide enim in*

*Consequē-
tia Calui-
ni ridicu-
la.*

quot & quàm multis toto penè cælo discrepant, quæ tam affi-
 nia & coniuncta Calvinus voluit, vt vnum ex altero necessa-
 riò consequi debere iudicauerit. Pilatus non nisi in linguis
 doctis illum titulum posuit. Calvinus concludit de lingua
 cuiusque vernacula & barbara. Pilatus solum titulum erexit
 qui nomen, causam, & patriam Crucifixi designaret Calui-
 nus, de tota scriptura concludit. Pilatus præsentibus tantùm,
 nec ad vllam instructionem, sed vel ad Iudæos irridendos
 quorum pertinaciæ infensus erat, vel ad ipsius Christi con-
 temptum, quasi regnum affectantem crucifixisset, talem ti-
 tulum erexit. Calvinus de toto populo Christiano conclu-
 dit, cui hoc exemplo tota Scriptura ad necessariam instru-
 ctionem promiscuè legenda permitti debeat.

1.

2.

3.

August. in
 Psalm. 56.
 Chrysoft.

Deinde quàm ridiculè narrat *breuem Euangelij summam*
tribus linguis Pilatum vulgasse! An ad Euangelium pertinet,
 Christum esse regem Iudæorum? Immo nihil magis Euan-
 gelio contrarium, quod proptiè in omnium Gentium voca-
 tione, salute, redemptione per Christum facta consistit, vt
 tota Scriptura Euangelica & Apostolica demonstrat.

Ad rem ipsam quod attinet de Scripturis populo in lingua
 vernacula communicandis, nullam tyrannidem exercet Ec-
 clesia Catholica, quæ communicationem illam nec in vni-
 uersum prohibet, nec in vniuersum probat, sed *veluti prudēs*
paterfamilias sciens dare in tempore tritici mensuram, vulga-
 rem aliquam S. Scripturæ editionem illis de populo cōcedit,
 quibus expedire ordinarij Pastores iudicabunt. Sic enim cen-
 suit atque præscripsit Conciliū hodie Tridentinum in Indice
 librorum prohibitorū; idque doctissimorū Patrum vestigiis
 inhærendo, Hieronymi, Gregor. Nazianzeni, & aliorum, qui
 promiscuè à toto populo scripturarum lectionem, rem esse
 periculi magis plenam quàm vtilem & salutarem iudicarūt.
 Nam Chrysostomus & alij Patres, qui ad Scripturarum le-
 ctionem suos hortantur, non ad quosuis è plebe, sed ad gra-
 ues & cordatos viros illam exhortationem fecerunt.

S. Scriptu-
 ra lectio
 an plebi
 concedenda.

Reg. 4.

Hieron. in
 Epist. ad
 Paulin.
 Gregor.
 Nazianz.
 in oratione
 de mode-
 rat. in di-
 sputat.
 seruanda.

23. *Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta*
per totum. Dixerunt ergo ad inuicem: Non scin-
damus eam, sed sortiamur de illa cuius sit.

CVM tunica Christi inconsutilis hoc loco ex communi
 Doctorum sententia atque imprimis sancti Augustini, *Tract. 118.*
 vnam Christi Ecclesiam, quæ vna semper & indiuisa est, my- *in Ioan.*